

18. januar 2021
Sagsnr.: 18/01511
SLO

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

STADFÆSTELSE af afgørelse om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for 2011–2014 i Esbjerg Kommune

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter § 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016 om kompensation til landbrugere for manglende direkte arealstøtte og om tildeling af betalingsrettigheder i særlige situationer, jf. § 22 b, stk. 1, i Landbrugsstøtteleven.¹

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 10. november 2016 om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for 2011–2014 på A 1, 6760 Ribe.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.²

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

**MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET**
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

¹ Lovbekendtgørelse nr. 115 af 6. februar 2020 om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteleven).

² Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 29. november 2016 påklaget til Klagecenter for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af landbruger. Klager har desuden den 7. februar 2017 sendt supplerende bemærkninger.

Sagen er pr. 1. februar 2017 overgået til behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. § 24, stk. 6, i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Klager har navnlig anført, at klager er uenig i fortolkningen af § 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Klager har den 17. maj 2016 indsendt anmodning om kompensation i medfør af bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016. Det fremgår af anmodningen, at klager har søgt om kompensation for manglende enkeltbetaling for støtteårene 2011-2014 til mark nr. 1, beliggende i markblok nr. F 1 , på 1,80 ha. Det fremgår, at arealet er lysåbent areal.

Landbrugsstyrelsen har den 10. november 2016 truffet afgørelse om afslag på kompensation for manglende enkeltbetaling for støtteårene 2011-2014 til mark nr. 1-1. Det fremgår af afgørelsen, at styrelsen på grundlag af arealstørrelsen og indsendt markplan i 2011, har lagt til grund, at det er mark nr. 1-1, som klager ønsker at søge om kompensation for. Styrelsen har begrundet afslaget med, at klager ikke har søgt om støtte til mark nr. 1-1 i 2010. Hertil har styrelsen bemærket, at det er en betingelse for at modtage kompensation, at klager har søgt enkeltbetaling til arealet i perioden 2008-2014 i mindst ét år umiddelbart før den periode, som klager søger kompensation for. Styrelsen har henvist til § 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016.

Den 16. november 2016 har klager i e-mail af samme dato, henvendt sig til Landbrugsstyrelsen, da klager ikke er enig i afslaget på kompensation. Det fremgår af e-mailen, at klager mener, at det afgørende for vurderingen må være, om mark nr. 1-1 er støtteberettiget, og om der er udbetalt støtte i 2010. Videre fremgår det af e-mailen, at klagers forpagter har søgt om støtte og fået udbetalt støtte for marken i 2010.

Landbrugsstyrelsen har besvaret klagers henvendelse den 21. november 2016. Det fremgår af besvarelsen, at det afgørende for vurderingen af, om klager har været berettiget til kompensation er, om klager selv har haft rådighed over marken, søgt støtte til den og fået den underkendt. Videre fremgår det, at klager ikke har haft rådighed over marken i 2010, at klager ikke har indsendt fællesskema i 2010, og at klagers forpagter har haft rådighed over marken i 2010. Endeligt fremgår det af besvarelsen, at betingelserne i § 3, nr. 1 og nr. 2, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, ikke

er opfyldt, hvorfor klager har fået et afslag på sin anmodning om kompensation.

Klager har efterfølgende fremsat supplerende bemærkninger hertil. Det fremgår, at klager er uforstående overfor, hvorfor arealet skulle have været underkendt. Videre fremgår det, at marken i 2010 var dyrket med majs, mens den i 2011 var et lysåbent areal i en nyplantet skov. Dertil er det klagers opfattelse, at begrebet landbruger i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, kan opfattes som den person, der er bruger af arealet. En forpagter af arealet kan derfor, ifølge klager, opfylde betingelsen i § 3, nr. 2, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016.

2.2 Klagens indhold

Klager har bemærket, at klager i 2011 plantede en ny skov på sin landbrugsjord. Videre har klager bemærket, at det var en betingelse for tildeling af arealstøtte til nyplantet skov, at arealet forud for plantningen var anvendt landbrugsmæssigt og var støtteberettiget. I 2011 har klager søgt om arealstøtte til tilsagnsarealet, men klager har ikke søgt om arealstøtte til de lysåbne arealer på 1,80 ha i den nyplantede skov. Klager har herom anført, at dette skyldes, at han har fulgt Landbrugsstyrelsens udmeldinger og vejledninger. Videre har klager anført, at de lysåbne arealer i skoven opfylder betingelserne i § 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016. Klager er forundret over, at klager ikke kan få støtte til arealerne med den begrundelse, at klager ikke har søgt støtte til marken i 2010.

Videre har klager anført, at han har haft en berettiget forventning om, at han kunne søge landbrugsstøtte til de lysåbne arealer i den nyplantet skov. Ifølge klager har Landbrugsstyrelsen ikke vejledt korrekt herom, hvilket har medført, at klager ikke har søgt støtte til det pågældende areal. Klager har anført, at der er årsagssammenhæng mellem klagers manglende ansøgning om støtte til arealet, og styrelsens udmeldinger og vejledninger. Endeligt har klager anført, at formålet med tildeling af kompensation efter § 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016 er opfyldt.

2.3 Landbrugsstyrelsens bemærkninger til klagen

Landbrugsstyrelsen har den 26. januar 2017 oversendt sagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Indledningsvist har Landbrugsstyrelsen anført, at betingelserne i § 3 er kumulative, hvilket betyder, at såfremt én af betingelserne for at modtage kompensation ikke er opfyldt, bortfalder klagers ret til kompensation. Styrelsen har anført, at klager selv har tilkendegivet, at han ikke havde rådighed over mark nr. 1-1 i 2010, idet marken var forpagtet. Videre har styrelsen bemærket, at formålet med kompensationsordningen var at sikre, at de landbrugere med landbrugsarealer, som uberettiget havde mistet støtte som følge af styrelsens udmeldinger, blev kompenseret. Styrelsen har oplyst, at baggrunden for betingelsen i § 3, nr. 1, er, at kun ansøgere som har haft en

berettiget forventning om at få støtte til et areal, kan modtage kompensation. Videre har styrelsen anført, at det kun er ansøgere, som har søgt om støtte til et areal i året forud for kompensationsåret, som har haft en berettiget forventning. Andre ansøgere har haft mulighed for at tage højde for, at arealet ikke ville kunne opnå støtte ved fastsættelse af forpagtningsafgift eller købspris for arealerne. Endeligt har styrelsen anført, at såfremt betingelsen i § 3, nr. 1, ikke var gældende, så ville efterfølgende forpagtere eller købere blive uberettiget kompenseret. Der ville i så fald ikke være en årsagssammenhæng mellem styrelsens udmeldinger, og at landbrugere opførte med at søge støtte til arealet.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af § 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 362 af 19. april 2016, at kompensation er betinget af, at landbrugeren på et tidspunkt i perioden fra 2008-2014 har ansøgt om støtte til det pågældende areal i mindst et år umiddelbart forud for den periode, hvortil der søges kompensation.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er berettiget til at få kompensation for manglende enkeltbetaling til mark nr. 1-1 i støtteårene 2011-2014.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at klager ikke har søgt støtte til mark nr. 1-1 i 2010, da marken var forpagtet til anden landbruger i 2010. Klager har derfor ikke søgt støtte til den pågældende mark i mindst et år umiddelbart forud for den periode, hvortil der søges kompensation. På den baggrund vurderer nævnet, at klager ikke har opfyldt betingelserne for at få kompensation for manglende enkeltbetaling til mark nr. 1-1 i støtteårene 2011-2014, jf. bekendtgørelsens § 3, nr. 1.

Det forhold, at klager mener, at betingelsen i § 3, nr. 1 er opfyldt, som følge af, at klagers forpagter har søgt støtte til arealet i 2010, og at forpagteren må anses som "landbrugeren" i henhold til bestemmelsen, kan ikke føre til et andet resultat. Nævnet bemærker i den forbindelse, at betingelsen i § 3, nr. 1, ikke kan opfyldes af en anden, end den landbruger, der anmoder om kompensationen.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster NaturErhvervstyrelsens (nu: Landbrugsstyrelsen) afgørelse af 10. november 2016 om afslag på kompensation for manglende direkte arealstøtte for 2011-2014 på A 1 , 6760 Ribe.